

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

PROSINEC 2019** ROČNÍK XX.** ČÍSLO 12

SILVESTROVSKÁ PŘÍLOHA

Cítát inspirující:

Piš jak tryskomyš, ať má ta mladá banda co číst, až se
jednou dostaneš do čítanek! Ilona Pluhařová

Výkladový slovník:

SILVESTR (-a) m.

**Povinně euforický svátek,
deprese psů i osamělců,
popravčí vína, jež má být prolito. -
To zase bude v áleji ...!**

Pluhana Ilařová

NAD DOPISY ČTENÁŘŮ

Na náš časopis se obrátil s dotazem pan Saša Gr. z Vysočiny: „**Rád bych zplodil další dítě, ale chtěl bych, aby z něj byl velký český spisovatel. Můžete mi poradit, kdy by se mělo narodit, abych měl jistotu?**

Na dotaz odpovídá PhDr. Bohdan Čáp, který má s nošením dětí svoje zkušenosti. Tak tedy dejme mu slovo: Je zajímavé, že opravdu existují v našem kalendáři den, kdy se narodila celá řada významných spisovatelů, ať již českých (např. Václav Franc, Josef Jindra) nebo slovenských (např. Mathej Thomka). Jedná se o 26.říjen.

Možná bude pana Sašu zajímat i nejnovější výzkum, který dokazuje, že i Karel Havlíček Borovský, rodák z kraje pana Saši, se nejpravděpodobněji nenarodil 31.října, jak jsme se učili ve škole.

Jak se totiž podařilo zjistit v archivu obce Borová od matrikáře Jiřího Kolonky, Karel Havlíček se zřejmě nenarodil 31.října, ale již o několik dní dříve. Zdejší farář Antonín Kocovina byl známý svou častou zálibou v alkoholických nápojích. Zřejmě zapomněl zapsat narození dítěte a následný křest, a tak, když dělal tlustou čáru v knize narozených v říjnu 1821, tak ještě rychle dopsal narozeného Karla Havlíčka, bohužel popletl datum. Z výše zjištěného vyplývá, že se pozdější vyhnanec v Brixenu zřejmě narodil o několik dní dříve. Podle vzpomínek porodní báby Josefy Kropáčkové se nejpravděpodobněji jeví právě 26.říjen 1821, neboť právě v tento den si do modlitební knížky udělala vykřičník a zapsala "velmi těžký porod!" Tolik na vysvětlenou.

Takže závěrem můžeme doporučit všem rodičům, kteří chtějí, aby se jim narodil geniální spisovatel či spisovatelka, zplodit dítě devět měsíců před 26.říjnem, tedy 26.ledna!“

**Pomník K.H.
Borovského
v Borové.**

Ilustrační foto.

ZAKAŽTE ŘEHEČSKOU SLEPICI, DOKUD JE ČAS!

Literární soutěž humoru „Řehečská slepice“ je ve vážném ohrožení, resp. její další ročníky. Na Knihovnu Václava Čtvrtka v Jičíně se obrátil mluvní společnosti s ručením omezeným „Zakažte Řehečskou Slepici!“ pna Michal Smutný. „Vážené dámy, vážení pánové, po zkušenostech z minulého ročníku Vás žádáme, abyste nedovolili pořádání dalšího ročníku této literární soutěže. Jde tady o zdraví,“ a následně dokládá úryvek ze zdravotní dokumentace jistého

pana Miroslava ze Starých Splavů. Tento pán musel být totiž po minulém ročníku opakovaně hospitalizován pro nekontrolovatelné a život ohrožující záchvaty smíchu. Jeho stav se prakticky po půl roce nelepší, stačí mu nějak připomenout tuto soutěž a záchvaty se vrací. Jako důkaz přikládá i fotografii (viz na této straně).

Bohužel tento příklad není ojedinělý, jak dokládá zjištění u vedoucího psychiatrického oddělení řehečské kliniky MUDr. Františka Kafky. „Ano, po loňském ročníku jsme museli hospitalizovat asi šedesát pacientů. U některých se stav sice po pár dnech výrazně zlepšil, ale máme několik pacientů, kteří jsou vysmátí již řadu měsíců. Plně se podepisují pod zrušení soutěže,“ říká pan primář.

Petici požadující zákaz Řehečské slepice můžete podepsat na stránkách www.dost_bolo_slepice.cz . Zatím se připojilo více než

300 tisíc patentů, bláznů a dalších podivínů.

A co na to všechno říká hlavní organizátor akce Václav Franc. „Slepici si oškubat nenecháme! Ani zrna nazmar!“

O dalším vývoji kolem soutěže vás budeme pravidelně informovat na stránkách našeho časopisu.

Ane Gdottová

ČTIPÍSEK ALKOHOLIK?

Jak se podařilo zjistit naší redaktorce, maskot Knihovny Václava Čtvrtka v Jičíně Čtipísek je alkoholik. Dokazuje to například i snímek, na kterém svým sosáčkem upíjí víno dvojici autorů Václav Franc (vlevo na snímku) a Jiří Šandera (vpravo na snímku). Jak jste jistě poznali Čtipísek je uprostřed.

„Bohužel je to tak,“ přiznala pracovnice dětského oddělení knihovny, která nechtěla být jmenována. „Zjistila to jedna kolegyně při knihovnické dílně. Když totiž

chystala raut pro knihovnice z celé republiky, nápadně ubývalo víno v lahvích v lednici. No a když pak Čtipísek místo toho, aby kolegyně uvítal, v dětském oddělení usnul a chrápal tak strašně, že budil děti v nedaleké mateřské škole při odpoledním spánku, nemohla knihovna jeho příklon k alkoholu nadále tajit.“

„Jsem si vědoma toho, že Čtipísek jako alkoholik není nejlepším příkladem pro naše děti a mládež,“ řekla nám paní ředitelka Benešová. „Byl zatím postaven mimo službu a v nejbližších dnech nastoupí na odvykací léčbu. Svě činy lituje, ale vymlouvá se, že jej na scestí přivedly některé názvy knih. Například Jack London Démon alkohol nebo Guillaume Apollinaire Alkoholy.“

Johnnie Walker

NOVÁ KNIHA OLDŘICHA SUCHORADSKÉHO

Není žádným tajemstvím, že bývalý mlýnecký knihovník Oldřich Suchoradský je všumělec. Nositel ceny Jivínského Štefana dosáhl četných úspěchů v řadě oborů, například ve včelařství či v šachu, ale co je jeho největší vášní donedávna nikdo netušil.

Na vánoční knižní trh přichází nová kniha Oldřicha Suchoradského **„Moje houbařské orgie.“** Knihu vydalo nakladatelství Hřib a syn (jen podotýkám, že shoda se jménem jistého primátora je čistě náhodná).

Ukázku z nové knihy najdete na stránkách <https://deduv-poskolnicek.webnode.cz/blog/>, kde se Suchoradský přiznává, cituji viz str. 12: „Les byl a je pro mne přírodní úkaz, který jsem miloval a často se v něm pohyboval.“ A dále dodává: „Kolem obce Mlýnec byly lesy, kam jen oko pohlédlo. Ne všude však rostly houby. A najít ty nejlepší, to už se musela znát ta pravá místa.“

V knize zjistíte, že vzorem mu byl sám velký Smotlacha a jeho „Kapesní atlas hub“ uměl malý Olda brzy nazpaměť. Dokonce si jej četl v noci s baterkou v ruce pod peřinou, aby rodiče nevěděli. Trochu jej sice trápí, že jeho žena Jaruška nesdílí jeho houbařskou vášně, když potom musí všechny úlovky z košíku čistit a sušit, ale přiznává, že už si zvykla. „Byla bych raději, kdyby Olda šel v neděli raději do hospody nebo na fotbal!“ přiznává paní Suchoradská.

Kniha je vhodným dárkem pro všechny milovníky houbaření. V dodatku ke knize najdete zajímavé recepty z hub. Oldřich doplňuje, že to jsou recepty jeho ženy Jarušky. „Když si podle nich připravíte houby, tak budete mít v hubě jako v pokojíčku!“ Václav

ZVLÁŠTNÍ CENA PRO VÁCLAVA FRANCE

Václav Franc získal sice řadu cen na různých literárních soutěžích, ale tak trochu jej donedávna mrzelo, že ještě nikdy nezískal žádné

ocenění na Řehečské slepici. Několikrát sice propašoval svoje povídky a básně do soutěže pod pseudonymem, ale ještě více jej zdrtilo, že porota se o jeho příspěvcích vyjadřovala velmi kriticky, většinou

obsazoval místa na konci startovního pole.

„Pozorovala jsem na našich akcích, že se Václav velmi trápí,“ přiznala předsedkyně Střediska východočeských spisovatelů Eva Černošová. „A tak jsme se na výboru rozhodli udělit zvláštní cenu Václavu Francovi. Když existuje Řehečský kohout, Řehečská slepice a Řehečské kuře, tak jsme se rozhodli udělit cenu Řehečská kachnička, kterou naše organizace uděluje autorům, kteří zašpinili svou tvorbou co nejvíc papíru. V tom je prostě nejlepší, nepřekonatelný, protože toho už načmáral strašně moc.“

Na snímku předává Eva Černošová zvláštní cenu autorovi. Václav měl z ceny obrovskou radost a našemu časopisu řekl, že by ještě v budoucnosti získal cenu Řehečské house, Řehečské prasátko, Řehečské kůzlátko. Takže bude mít možná brzy doma pěkný zvěřinec.

Slavomíra Čestná - Diplomová

30 LET LiSU aneb DĚDA VÁCLAV VZPOMÍNÁ

V příštím roce uplyne třicet let od založení literárního spolku LiS. Toho významné kulturní výročí si celá naše společnost připomene cyklem přednášek „Děda Václav vzpomíná.“ Přednášky se budou konat každé pondělí dopoledne v Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně. Jedinou podmínkou ale je, jestli si děda Václav ještě na něco vzpomene.

Nedávno jsme jej totiž navštívili, abychom s ním domluvili okruh témat pro jednotlivé dny. A on nám odpověděl: „Naše rodina žije od nepaměti v Řehči. Alespoň to tak říká děda, protože já to nemůžu dost dobře vědět, protože mně letos na podzim bude jedenáct a nepamět si vůbec nepamatuju. A protože ze školy vím, že každá velká osoba našich dějin má psát paměti, začal jsem si psát i já svoje vlastní paměti, protože, jak říká můj otec, co si člověk neudělá sám, tak za něj nikdo jiný neudělá.“

Pan Václav pořád totiž mluví o Řehči, jako by byl dítětem. O literárním spolku, ačkoliv byl prý zakládajícím členem, nemluví vůbec. Babička nám přiznala, že je to s ním těžký, od té doby, co za ním chodí nějaký kamarád z vojny Lojza Alzheimer, tak s ním není kloudná řeč.

Pamět LiSu spol.s r.o.

Pozor! Po Jičíně se pohybuje tento muž. Byl zachycen průmyslovou kamerou. Někteří lidé, kteří se s ním potkali, tvrdí, že se jedná o známého recidivistu a loupežníka.

SILVESTROVSKÁ KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Příloha čísla 12/2017. Ročník 20. Číslo 12. Prosinec 2019.
(5.prosince 2019)

**INFORMACE ZE SILVESTROVSKÉ KOBRY
NEBERTE VÁŽNĚ!**